

Sygn. akt II KK 253/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 września 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka (przewodniczący)

SSN Rafał Malarski (sprawozdawca)

SSN Andrzej Ryński

Protokolant Ewa Oziębła

w sprawie **M. J. N.**

skazanego z art. 278 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.,

w dniu 27 września 2013 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść skazanego,

od wyroku Sądu Rejonowego w S.

z dnia 26 kwietnia 2013 r.,

**uchyla zaskarżony wyrok w części dotyczącej M. J.
N. i w tym zakresie przekazuje sprawę Sądowi
Rejonowemu w S. do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Prokurator Rejonowy w S., wraz z aktem oskarżenia przeciwko M. J. N., któremu zarzucono popełnienie jednego przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. oraz ośmiu przestępstw z art. 291 § 1 k.k., skierował do Sądu Rejonowego w S. wniosek w

trybie art. 335 k.p.k. o skazanie tego oskarżonego bez przeprowadzenia rozprawy i wymierzenie mu za każdy z czynów kar po 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz 50 stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na 10 zł. Ponadto prokurator wniósł o wymierzenie mu kary łącznej 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby, 100 stawek dziennych grzywny po 10 zł każda oraz oddania go w okresie próby pod dozór kuratora sądowego.

Wyrokiem skazującym Sądu Rejonowego w S. z dnia 26 kwietnia 2012r., uwzględniającym wniosek prokuratora w trybie art. 335 k.p.k., M.J. N. wymierzono kary zgodne z wnioskiem prokuratora, z tą różnicą, że okres warunkowego zawieszenia wykonania kary łącznej pozbawienia wolności określono na 5 lat. Wyrok ten nie został zaskarżony przez żadną ze stron i uprawomocnił się z dniem 6 maja 2013r.

Kasację od tego wyroku wywiódł Prokurator Generalny. Orzeczeniu temu zarzucił rażące i mające istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenie przepisów prawa procesowego, to jest art. 343 § 7 k.p.k. w zw. z art. 335 § 1 k.p.k., polegające na orzeczeniu wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na 5 lat próby, mimo uwzględnienia wniosku prokuratora o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzenia rozprawy, w którym określono okres próby na 3 lata. Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w części dotyczącej M. J. N. i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Rejonowemu w S. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja Prokuratora Generalnego, z uwagi na swoją oczywistą zasadność, podlegała uwzględnieniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k. W sprawie nie wystąpiły okoliczności z art. 536 k.p.k. powodujące przekroczenie rozpoznania granic tej skargi.

Wydając zaskarżony wyrok, sąd *a quo* dopuścił się rażącego naruszenia art. 335 § 1 k.p.k. oraz art. 343 § 7 k.p.k. przez określenie dłuższego wymiaru okresu próby niż uzgodniony z oskarżonym. W judykaturze akcentuje się konsensualny charakter wniosku składanego w trybie art. 335 k.p.k., w związku z czym traktować go należy jako swoistą ugodę zawartą pomiędzy oskarżycielem a oskarżonym. Sąd

rozpatrując ten wniosek może go uwzględnić bądź dokonać za zgodą obydwu stron odpowiednich modyfikacji, nie może natomiast samoistnie ingerować i zmieniać jego treści (zob. wyrok SN z 29 sierpnia 2012r., II KK 202/12, Lex nr 1220798; wyrok SN z 23 lutego 2012r., III KK 477/11, Lex nr 1119530; wyrok SN z 2 lutego 2011r., V KK 382/10, Lex nr 785292). Nie znajdując podstaw do uwzględnienia wniosku, w trybie art. 343 § 7 k.p.k., należy skierować sprawę do rozpoznania na zasadach ogólnych. Tymczasem w niniejszej sprawie sąd *a quo* na posiedzeniu uwzględnił wniosek, wymierzając jednocześnie karę inną, niż ta uzgodniona pomiędzy stronami postępowania. Zaistniałe uchybienia skutkowały więc uchylenie zaskarżonego wyroku w części dotyczącej M. J. N.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy, sąd winien uniknąć uchybień będących przedmiotem kasacji. Brak jest przy tym przeszkód, aby ponownie rozpoznać wniosek w trybie art. 335 k.p.k. i dokonać jego akceptacji, przy założeniu orzeczenia kary uzgodnionej. W przypadku gdyby brak było podstaw do wymierzenia oskarżonemu kary w tym trybie, sprawę należy skierować na rozprawę główną.

Kierując się powyższą argumentacją, Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej wyroku.